

Československý film -
Průřičovna filmov - distr. odbor
Bratislava, ul.ČA-28.

DISTRIBUČNÝ LIST č. 36/65

Dátum premiéry : 26.2.65

Hviezda zvaná Pelynek

Príbeh z posledných dní rakúskej monarchie

Produkcija a číslo : ČSSR 0371 Kópie 35mm kl. od 26.2.65

Metráž : 2.393m 16mm - neskoršie

čiernobiely

Druh : vážny

Mládeži : neprístupný

Vstupné : normálne

Film nie je povolený premietat
na rozšírenú premietaciu plochu

Prípojený krátky film : O s u d y - ČSSR, čv., 566 m -
Autentické výpovede tých, ktorým bolo
ublížené.

Nový film režiséra M. Friča "Hviezda zvaná Pelynek" je umeleckým spracovaním známej historickej udalosti - rumburskej vzbury. Premiéra tohoto filmu bola stanovená k výročiu februárových udalostí a film bol tiež určený na medzikrajskú súťaž v roku 1965. Doporučujeme, aby programovaniu tohoto filmu bola venovaná zvláštna pozornosť.

Autori filmu :

Námet a scenár : Jiří Procházka Kamera : Jaroslav Tuzar, Laureát

Réžia : Martin Frič Čs. a polskej št.ceny

Hudba : Dalibor C. Vačkář

Hrajú : Jiřina Bohdalová, Vlasta Matulová, zasl.umelec Rudolf Deyl ml., Jiří Sovák, Radoslav Brzobohatý, Jan Tříska, Martin Rušek, Jaroslav Rausser a ďalší

Stručný obsah :

Rumburk, máj 1918. Na stanici s ^{lúči} veliteľ tunajšieho 7. pošieho pluku, hajtman Dicker s generálom, ktorý práve skončil inšpekciu. Hudba hrá, slávnostné lúčenie je v plnom prúde, keď na stanici zastavil vlak. Vystúpila skupina "hajmkerov", vojakov vracajúcich sa z ruského zajatia. Mali v hlave, spievali a slávnostnému lúčeniu nevenovali žiadnej pozornosti. Hajtmana Dickera priviedli do trápnej situácie, keď sa mu prešlo im te bez následkov. Navrátilci zanedlho

splynuli s ostatnými. Tešili sa, že majú dobrú vojnu a bolo im slúbené, že ostanú v tyle. No, zanedlho sa dozvedeli, že 7. peší pluk má za 14 dní opäť ísť na front. Táto zpráva spôsobila nepokoj. Surovosti, ktorých sa voči vojakom stále dopúšťal feldvébel Klozberg len zvyšovali napätie. Franta Noha a niekoľko ďalších navrátilcov, ktorí sa zúčastnili ruskej revolúcie, robili prípravy na vzburu. Zhromažďovali zbrane a strelivo. Desiatnik Vodička, ktorému sa prieši každé krviprelieanie, prehovárať Nohu a ostatných vojakov. Bol presvedčený, že stačí, aby všetci vojaci odhodili zbrane, podali si ruky a že bude po vojne. O niekoľko dní neskoršie všetci nastúpili na dvor v kasárni. Všetci boli bez zbraní, pretože zbrane dal Dicker zaistiť. Len 5. rota nastúpila so zbraňami a odmietla rozkaz zložiť zbrane. Hajtman Dicker udrel v hneve jedného vojaka po tvári. To bolo signálom k vzburu, ktorá ihneď zachvátila celý pluk. Vojaci si vzali zo skladišťa zbrane a vyšli do ulíc. Boli presvedčení, že pre nich vojna skončila. Zabudli dávať pozor na Dickera a Klozberga, ktorým sa podarilo zavolať četníctvo a armádu. Vojaci odmietli poslúchať Nohu a jeho súdruhov, ktorí ich márne presvedčovali, že budú mať slobodu ešte bojovať. Pod vedením desiatnika Vodičku sa vydali na cestu do vnútrozemia, domov. Pri Českej Lípe čakal na vzbúrencov ozbrojený pluk. Povstaleci však podľa Vodičkovho návrhu odhodili zbrane a postupovali potom proti pripraveným gulometom s holými rukami. Boli rozprášení. Niektorým sa podarilo ujsť, niektorí padli, väčšinou ich zajali. Všetci, čo viedli vzburu boli postavení pred stanný súd. Troja z nich Vodička, Noha a Koval, boli odsúdení na smrť. Vzburu 7. pešieho pluku bola potlačená a ostatní jej príslušníci boli o niekoľko dní naložení do vlaku. Vojenská hudba im veselo vyhrávala na cestu na front.

Reklamný materiál :

Fotografie, plagát A/1, A/3, diapozitív - budú zaslané krajom.

Maďarský preklad názvu filmu : Pelynek nevű csillag.

J. Lubina, v.r.

M. Zemaník, v.r.

Bratislava, dňa 14.1.1965.